

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(درس بیست و پنجم: پرسش و پاسخ قرآنی)

«إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ» (آل عمران/ ۱۹)

(همانا دین (مورد پذیرش) نزد خداوند، اسلام (وتسلیم بودن در برابر فرمان خداوند) است.)

آری! لازمه‌ی تسلیم بودن در برابر خداوند، پذیرش اسلام به عنوان آخرین دین الهی است.

۱- دین به چه معنا و برای انسان که باید دیندار باشد چه لزومی دارد؟

پاسخ: اولاً: برای دین چندین معنا بیان شده است:

الف) به هر عقیده و فکر و آداب و فرهنگی، حق یا باطل دین می‌گویند. در قرآن خداوند به کفار می‌فرماید: «لکم دینکم» به راه و روش کفار، دین اطلاق کرده است.

ب) به معنای عمل و اطاعت است. «لله الدین الخالص» «زمر، ۳»

ج) به معنای آیین و شریعت حق است. «انّ الدین عندالله الاسلام» دین حق نزد خدا تنها اسلام و تسلیم او بودن است.

د) به معنای حساب و جزاست. «مالک یوم الدین» صاحب روز جزا .

ثانیاً: اینکه انسان نمی‌تواند بی دین یعنی بی‌راه و رسم و بی‌آداب و فرهنگ باشد؛ لیکن بحث آن است که آیا این راه و روش را از کی بگیریم؟

الف) از طاغوت، ب) از نیاکان، ج) از خالق.

در میان این نظریه‌ها، نظریه سوم، هم مطابق با عقل و فطرت است و هم جامع و کامل. «انّ الدین عند الله الاسلام»

۲- آیا خداوند به حمد و ستایش ما نیاز دارد؟

پاسخ: خیر چنین نیست. چنانکه اگر گفتیم: مردم خانه‌های خود را رو به خورشید بسازند، به این معنا نیست که خورشید به ما و خانه ما نیاز دارد. بلکه ما به نور و گرمای او نیاز داریم.

نه تنها خدا که بسیاری از مخلوقات خداوند نیز به انسان نیازی ندارند و این انسان است که از همه محتاج‌تر؛ ولی از همه متکبرتر است.

مثلاً اکسیژن، دریا، ماهی‌های دریا، جنگل‌ها، باد و باران، پرندگان، چرندگان و زنبور عسل محتاج ما نیستند؛ ولی انسان به همه اینها نیاز دارد.

بنابراین؛ اگر ما می‌گوییم حمد و ستایش الهی لازم است به خاطر آن است که وجود ما و رشد ما و ادامه‌ی زندگی و حلّ مشکلات و کمبودهای ما تنها به دست اوست. او که رحمت و محبت و روزی دادن خود را بر انسان‌ها واجب کرده است. «کتب علی نفسه الرّحمة» آیا ما ستایش و حمد و ثنا و اطاعت از او را بر خود واجب نکنیم؟!!!!.

حمد و ستایش ما به پاس رحمت گسترده‌ی او، «و رحمتی وسعت کلّ شیء» و به نوعی انجام وظیفه است.